

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נח' אע"פ שאמר שואל
אדם צרכו בשומע
תפלה עי' תענית יד ע"ב
ברשי' ד"ה בשומע תפלה
ו"ע: שם קולרא
אמריה פירשי' שמיחוס
לרומי להקרינן בני רומי.
ק"ל א"ה הו' לפני דלפני
דש"י בלוקמן דף ד ע"א
ווע' בהגדה' ויד' פי'
קלט ס"ק לנן:

הגהות הב"ח

(ב) במשנה מובא
האמוראן ועובד כוכבים
שעם חסדו חזר לחיות
ויצא ק"ח א"ז חסדו;
(ג) נמי מקורן חסדן
ברישא מדין והדר
מפדים אמר לילי ולות
י' נמקן; (ד) שם חסד
האמוראן ועובד כוכבים
שעשה משהתחיל לבנו א"ז
חסד אלל י"ח חסד;
נפיל: (ו) רש"י ד"ה יש
אזכר לו (ז) ונזכר חסד
ויצ' ק"ח כבוד;
(ח) חסד אמר ימי
ומתבין נמי הארד
ללא חסדקס;

הגהות הגר"א

[א] גם' חלל לעונדים
כלכל סטרגיליא נמחק ב'
נקודות הספסק (שנדסוי'
קודם מלת סטרגיליא):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 א] תוס' ד"ה מקרן כתיב.
 ב' אין נראה לו דקטור
 נראה קרן אחת יותר
 ממקרה. ג' וז"ל ב' הימ
 המקרין יש לפרש על שם
 דבר ר"ל בעל קרנים הי'
 יש לפרש מקרן או מקרן
 ג'ל ודו"ק.

מוסף רש"י

אינו אסור. לשאת ולתת
עמו, אלא אותו היום.
משום דמקריב הוא היום
לעבודת כוכבים וחיל
השטא ומודה (דקמא י"א).

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה ח.

ר' יהושע סער יעִטִּין מַחֲשֶׁה. להסדיר שנה חמה הלכן יחפֿלל י"ח חמלה דאִיכא שנה בחמתן: דרב גובריא. גדולה מעשיו ויחכמתו רבה וגאלה לו לשנה ולהעדיף בשבחו של מלך מלכי המלכים אבאל איניס בעלמא מיחיו מיהרא: מעין כל ברכה וברכה. אם היה

[illegible][illegible]

רב מתנה רומי שעשה
לה אותן עיירות אסור
לכל האי רבי יוחנן א
(ד') יוחנן אע"פ שחנן
משתעבדות לה היא
וקרטסים ויום גנוסאי
מותר^מ ועובד כוכבים
ואותו האיש אמר רב א
ויום שעלה בו מן ה
אולם היום בלבד ואוור
אלא אותו האיש לאפ
אומר ישראל שבחוצה
כוכבים שעשה משתה
ושותין משלהן ושמש
אכלו מזבחי מתים
רבא אם כן נימא קר

למחלוקת: בטורף. כלומר בלא כוונה ואילו שמים על לב: וקרא לך.

וְיִשְׁכַּבְתֶּם עַל צִדְּכֶם וְאֶתְּרִיתֶם וְהָיָה לָכֵן שֶׁכֶּתֶךָ הַחֲמֹה מִן הָאֵשׁ (אוי לי) שֶׁכָּבִיל שִׁסְתִּיתִי מִן הָאֵשׁ וְיִשְׁכַּבְתֶּם עַל צִדְּכֶם וְאֶתְּרִיתֶם קִרְוֵה. וְהָיָה כֵּן יִצְאָה כָּן דְּרוֹר וְזִמְחָה וְיִצְאָה מִשְׁתַּחֲבֹרֵת קִרְוֵה. וְהָיָה דְּרָבִי יוֹחֵן אָף עַל מִי שֶׁאֵבֶר דְּרִמִּי שֶׁשֶּׁתֵּת לָקִנְטֹל וְכִי עִיּוֹת מִשְׁתַּחֲבֹרֵת וְכִי הָיָה דְּהָתָן אֵל עֲתִילָתָהּ וְעִלְבִּירֹתָהּ וְיוֹם שִׁילָה בְּיוֹם רִיּוֹם שִׁשָּׁה בְּכִמְתִּי הָאֲדָמִיתִי כִּי דְּבִי שִׁמְ. מְתִיר ר' שִׁמְשׁוֹן כֵּן אֶלְעֹד אֲדֹמִי (יִשְׂרָאֵל) מִיִּחְזָק לֵאמֹר יוֹחֵן עֲבִירִי עֲבִירֹת בִּנְכִּי

אם כֹּה לְיוֹסֵף אַחֵר תַּפְלִיתוֹ אִם כִּסְדֵּר יוֹהָנָן אִסּוּר. מִשְׁמַע אֲכַל
בְּאֵמֶנֶת תַּפְלִיתוֹ לֹא וְיֵמָּה שֶׁנִּהְיָ עֲשֵׂה תַּפְלִיטוֹ ב' וְה' שְׁוֵהִינָּה
לְהַאֲרִיךְ בַּפְּסוּקִי דְרַחְמִי וּבְסִלְחוֹת בְּכִרְתָּ סֶלֶה לָנוּ אִיכָל לְמִימֵר
לְעִיבֹר שֶׁמִּי דְהוּא אִכָּל לְמִימֵר (בְּרַסֵּט ד' לֵה) אֵל יִשְׂרָאֵל

אדם זרעו לא ב' ראשונות ולא ב' אחרונות והא קמ' שנהי' קייב' ב' ראשונות אללא לאו שמע מינה זלזור שאתי': ה"ז ר"מ אומק'ר' בתב. ש"י אין נראה לו דמק'ר' נראה ק'ר' אחת יותר ממק'ר': מ"י

משמיה דרב א"ע"פ שאמרו שואל אדם צרכיו בשומע
לומר בסוף כל ברכה וברכה מעין כל ברכה וברכה
ששי אמר רב א"ע"פ שאמרו שואל אדם צרכיו בשומע
ה בתוך ביתו אומר בברכת חולים ואם צריך לפרנסה
אמר ר' יהושע בן לוי א"ע"פ שאמרו שואל אדם
אבל אם לא לומר אחר תפלתו אפילו כסדר יוה"כ
אידיתן של עובדי כוכבים קלנא וסטרנורא וקדריטים
גם יום הלידה יום המיתה דברי רבי מאיר וחכמים
גם בה שריפה יש בה עבודת כוכבים ושואן בה שריפה

רבינו חננאל

[illegible]

ראוד חשך בעריפי
למי שראת א

[illegible]

למנוח נאמר: "וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-אֵלֶיךָ וְאָמַר: מַה עָשִׂיתִי לַיהוָה?" (דברים 32: 19).

(ג) נראה דג"ל יום שמתחמט והילך ואליבא דמ"ד בניסן נברא העולם מ"מ עדיין לא ראה יום תאך כולי האי.